

2. FEJEZET

KESKE ÚR

kecskévé változik

Kecske Úr felkelt, mint minden szokásos reggelen, ám azonnal érezte, hogy valami nincs rendjén. Az ágya este még pont jó méretű volt. Most úgy beverte a fejét az ágyba, hogy fájdalmában felkiáltott. Azaz csak kiáltott volna, ugyanis a torkából valami mekegészzerű hang tört elő. Mi a fene! - akarta volna mondani, de azt is mekegte. Biztos csak álmodom... - gondolta.

Hogy ezeket a gondolatokat elhessegette magától, a telefonja után nyúlt, hogy megnézzé mennyi az idő. Ekkor érte a legnagyobb meglepetés. A keze helyén paták nőttek. A telefon pedig kíméletlenül jelezte az időt: 8:45.

Ekkor egy üzenet pittyent a telefonon. Kecske Úr főnöke volt az. Azt üzenté, hogy azonnal menjen el a vasútállomásra.

Kecske Úr kiszállt az ágyából és elkészítette reggelijét, hogy miként, az rejtély volt. A patáival még a vajás kenyeret se tudta ügyesen megkenni.

Tíz perccel később Kecske Úr már az utcán szaladt a vasútállomás felé. A járókelők bámulva néztek utána. Végül is nem mindennapi látvány egy főutcán rohanó kecske...

A vasútállomáson a portás igencsak meglepődött, amikor egy kecske lépett a portásfülke elé.

- Mit óha... - kezdte, de a kecske addigra már fel is öklelte, és a következő pillanatban a szarván volt a Desiro kulcsa. - Álljon meg! - kiáltotta a portás, de a kecske addigra már a vágányok felé rohant. Pár másodperccel később már rendőrségi sziréna hallatszott a vasútállomás előtt.

Kecske Úr sietve kinyitotta a Desiro ajtaját. A kijelzőn rögtön megjelent:

Szia Kecske Úr!

A Desiro úgy látszik tudta, hogy a kecske igazából Kecske Úr.

Ekkor hirtelen egy rendőr lépett a Desiro mellé. Amikor meglátta kecske urat, elkiáltotta magát:

- Gyertek, megtaláltam a kecskét!

A Desiro mögül előlépett még két rendőr, és megindultak Kecske Úr felé.

Ekkor olyasmi történt, amire senki sem számított. A Desiro-nak felpörgött a motorja és elindult. A rendőrök rémülten ugrottak hátra. Ám az ijedtségük nem tartott sokáig. Futni kezdtek a Desiro után, az pedig egyszerre csak megállt.

A vezetőfülkéből kiugrott Kecske Úr, és a rendőrökre szegezte hosszú szarvát. - Félre az útból! - akarta kiáltani, de csak mekegés jött ki a torkán. A rendőröknél azonban így is elérte a várt hatást: mindhárman hátrálni kezdtek. Kecske Úr pedig előre lendült és szarvára kapta az első rendőrt. Az hamarosan a sínek melletti növényzetben találta magát. Ám a másik két rendőr megindult Kecske Úr felé és rávetette magát. Kecske Úr felágaskodott kicsusszant a két rendőr marka közül és kiszaladt a főutcára.

Másnap:

Kecske Úr reggel azt érezte, mint mindig: az ágya tökéletes méretű volt. Óvatosan végigtapogatta magát. A fején nem volt többé kecskeszarv, és a patái is eltűntek. Újra ember lett. Akkor csak álmodta ezt az egész kecskehistóriát?

Elővette az aznapi újságot, széthajtogatta. A címlapon öles betűk hirdették:

Szenzáció!

Megvadult kecske a pályaudvaron!

Az állatot még nem sikerült elkapni.

Alatta egy biztonsági kamerafelvétel virított. A képen egy kecske szaladt a vasútállomás felé. Tehát mégsem álmodott! Egy teljes napra kecskévé változott.